

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

20. Infantes locuti, & varia superstitione quorumdam de nocte nativitatis Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Et quia de mulis mentionem fecimus, quæri potest, an non & ipsæ mulæ in monstrorum censu sint ponendæ? Certè eas à natura deviare ostendunt progenitores, & sterilitas eorum; licet, quia consuetæ, & ordinarij talium parentum partus, vulgo pro monstris non habeantur. Observatum est, ait Plinius, e duobus diuersis generibus nata, tertij generis fieri, & nemtri parentum esse similia: eaq; ipsa, qua sunt ita nata, non gignere. Idcirco mulas non parere. Est in annualibus nostris, peperisse sepe, verum prodigijs loco habitum. Theophrastus vulgo parere in Cappadocia tradit: sed esse id animal ibisui generis.

Inter homines monstra existere deformantia naturam, experientia testatur quotidiana. Adstipulatur & D Augustinus, quo memorante, apud Hippomen natu est homo quasi lunatas habens plantas, & in eis binos tantummodo digitos, similes & manus. Qui idem Pater eodem loco ait: Ante annos aliquot, nos frater certè memoria, in oriente duplex homo natus superioribus membris, inferioribus simplex. Nam duo erant capita, duo pectora, quatuor manus, venter autem unus, & pedes duo, sicut unu homini: & iam diu vixit, ut multos ad eum videndum fama contraheret. Quod cum ita sit, apparet nihil nimiū fixissæ Poëtas, quando ab illis forma tricorporis umbra Geryonis est introducta. Certè, apud Cedrenum, Imperantibus Constantino Leonis Philosophi Imp. F. & Romano Lacapeno, ex Armenia allatum est monstrum, Constantinopolim, pueri masculi concreti, uterini, ijjz, ut infelix omen, urbe sunt electi. Redierunt sub Constantino: & cum alter mortuus esset, peritioris medici cadaver à viuo resecerunt, parum tamen diu alter superuixit. Visi sunt & alij monstrosi vel partus, vel euentus. Inter initia Marsici belli peperit quædam ancilla serpente. Hæreticus alioquin author scribit. An. 1552. in Hassia Utzenhausia, tertio post festum trium Regum die, infantem masculum bicipitem, collo duplice, duobus capitisib[us] ac corpore optimè cum reliquis membris composito natum; cuius monstri occasione, nouum in ea prouineia Euangelium monstrosè nobilitat.

Aiunt, Romæ, in quodam tumultu, infantem semestrem, in foro boario triumphum proclamâsse: Alium cum elephantino capite natum. Verumque monstrum erat. De infantibus ante

M m m m z tempus

XVIII.

Plin. lib. 8.
nat. hist. c. 44.

XIX.

S. Augustin:
lib. 16. de ci-
uit. c. 8.

Sil. lib. 3.
Virgil. lib. 6.
Æneid.

Io. Gualter:
in Chron. de
prodigijs &
ostentis. An.
1552. lib. 2.

XX.

Valer. Max.
lib. 1. cap. 6.

644 Cap. XLVII. Quid, quām varia, & ubi sīt monstra

LIIVX

Num. 22. 28.

tempus locutis multa extant exempla, præsertim non sine di-
vina vi procurata. Sed cur os infantium aperire non posset,
qui potest os rudentiū in loquelā referare? Quod etsi non
numquam fecit, non tamen censendus est facere semper. Si u-
titiam sapit, si non superstitionem, quod vulgatissimè tamen
creditur ab imperitis, equos scilicet, & boues, asinos, & om-
nia iumenta, quotannis, in sacratissima illa nocte Nativi-
tatis Domini nostri, solere loqui, & verò etiam vaticinari. Qui
de caussa etiam nonnullorum tanta est simplicitas, ut instab-
lis tum vigilent, expectantes, & audire cupientes, quid bestiæ
loquantur, aut in annum sequentem prædicant. Quasi Deus
miracula velit perennare; aut, qui curiosa scire cupient He-
rodi non respondit, per pecudes istas velit respondere, ut ho-
rum satiet curiositatem? Igitur nequaquam tunc bestiæ hu-
manum sermonem, sed homines bestiarum stuporem imitan-
tur. Quemadmodum & illi, qui quia audierunt, non solum hac
nocte oleum pro consueto elemento fluxisse olim, verū eti-
am alicubi semel ac iterum aquas fuisse in vinum commuta-
tas; illa ipsa sanctissima nocte media, quotannis, summo in-
frigore, os ad fontes applicant, arbitrantes, se vinum pro aqua
hausturos. Non enim tunc fontes monstrosè fluant, sed illi
monstrosè sapiunt, quorum pietas est bibere; & religio, Chri-
sti infantis loco, Bacchum osculari, digni quibus labia glaci-
astricta, cum liquore tam desiderato concrecerent. Non
opus est his fictis seu miraculis, seu monstris. Veritas, ne hinc
debeat mendicare, à se est opulenta. Sed huc usque plus sati
demonstratum est, quid, & quām varia sint monstra, & quōd
ea in omnibus rebus reperiantur. Plura suis quaque locis ap-
ponentur, quae omnia dictis subscriptent. Et ob hæc sola du-

Iob. 5. 8.

cere unusquisque potest: Ego deprecabor Dominum, &
ad Deum ponam eloquium meum: qui facit ma-
gnæ & inscrutabilia, & mirabilia abq;
numero,

CAPV